NORAKSTS
Lieta Nr.142125410
1-0538-12/36

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Liepājā 2012.gada 2.martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese K.Brokane

piedaloties pieteicējam *J.F.*,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja pārstāvei *I.Z.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *J.F.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2010.gada 22.decembra lēmuma Nr.VP3/PD304842-1 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 14.novembrī Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja (turpmāk – Birojs vai atbildētājs) Patruļpolicijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors *J.F.* (turpmāk – pieteicējs) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – lēmumu Nr.PD 304842 (turpmāk – protokols – lēmums) par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 4.punktā un 282.1.apakšpunktā noteikto prasību neievērošanu. Pieteicējam piemērots naudas sods Ls 40 apmērā pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{28}panta otrās daļas. Pieteicējs, nepiekrītot protokolam – lēmumam, 2010.gada 24.novembrī iesniedza apstrīdēšanas iesniegumu Biroja priekšniekam. Biroja priekšnieks 2010.gada 22.decembrī pieņēma lēmumu Nr.VP3/PD 304842-1 (turpmāk – Lēmums), ar kuru nolēma protokolu – lēmumu atstāt negrozītu.

[2] 2010.gada 29.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atzīšanu par spēkā neesošu un atcelšanu.

Pieteicējs pieteikumā norāda, ka protokolā – lēmumā nav norādīta iestādes struktūrvienība, amatpersona, kas to ir sastādījusi, un iestādes adrese. Pieteicējs uzskata, ka nenorādot protokola – lēmuma izdevējiestādi, kā arī amatpersonas vārdu, uzvārdu un tās amatu – objektīvi nav saprotams, kas to ir izdevis. Atbildētājs, izdodot protokolu – lēmumu, ir pārkāpis tiesiskuma un vienlīdzības principu. Atbildētājs ir viltojis dokumentus, veicot tajā ierakstu par administratīvās iestādes nosaukumu, sastādītāja amatpersonas vārdu un uzvārdu, pēc dokumenta sastādīšanas. Pirmais eksemplārs būtiski atšķiras no otrā eksemplāra, kas ir atbildētāja rīcībā. Lēmumā ir pieļauta būtiska procesuāla kļūda – prettiesiski veikts labojums, kurš nav veikts atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

Pieteicējs norāda, ka nav piekritis pārkāpumam un par to izdarījis attiecīgu ierakstu. Ceļa zīmes Nr.301 „Iebraukt aizliegts" un Nr.842 „Izņemot apkalpes transporta prasībām" nav uzstādītas, izbraucot no */adrese/* nama pagalma uz */iela/*. Šādas ceļa zīmes ir uzstādītas, iebraucot šajā teritorijā (no */iela/* puses), taču šo zīmju darbība neregulē automašīnu kustību, izbraucot no tās.

Pieteicējs apmeklēja minēto pagalmu, lai noskaidrotu, vai preces būs iespējams saņemt un vai tādas vispār ir noliktavā. Tā kā veikala JYSK noliktavas telpām nav

iespējams piekļūt nekādā citā ceļā kā caur */adrese/* nama pagalmu, pieteicējs, pamatojoties uz veikala JYSK izrakstītās izbraukšanas atļaujas, devās noliktavas apmeklējumā. Nesagaidot veikala JYSK noliktavas darbiniekus, pieteicējs izbrauca no pagalma virzienā uz */iela/*, kur tika apturēts. Policijas darbinieks pieteicējam nav prasījis uzrādīt piegādes čeku, pavadzīmi, nav pārliecinājies, kāpēc pieteicējs varētu atrasties veikala JYSK teritorijā. Atbildētāja kompetencē nav izlemt par atļauju iebraukt vai aizliegt iebraukt kādai personai veikala teritorijā.

Ticamības pakāpe amatpersonai, kura nemāk, nevēlas, izvairās vai ignorē likuma prasības attiecībā uz administratīvā akta noformēšanas kārtību un tiešo dienesta pienākumu pildīšanas godprātīgumu, ir nesalīdzināmi zemāka, kā personai, kas pēdējā gada laikā nav saukta pie administratīvās atbildības. Sods ir piemērots par ceļa zīmju neievērošanu ceļa posmā, kurā tās nemaz nav uzstādītas.

[3] 2011.gada 31.janvārī atbildētājs rakstveida paskaidrojumā norāda, ka atzīst faktu, ka pieteicēja rīcībā esošajā protokolā – lēmumā, protokola – lēmuma otrajā eksemplārā, nav norādīts amatpersonas vārds, uzvārds, amats un izdevējiestādi identificējošas atzīmes, kā arī vietā, kur jānorāda iestādes nosaukums lēmuma apstrīdēšanai ir norādīta tikai adrese, bet nav norādīts iestādes nosaukums. Atbildētājs atzīst, ka protokola noformēšanā ir pieļauti procesuāli pārkāpumi, bet tos nevar uzskatīt par būtiskiem, kuru rezultātā administratīvais akts būtu atzīstams par prettiesisku. Pieteicējs nevienā vietā nav norādījis, ka uz protokola – lēmuma pirmā eksemplāra nebūtu norādīta minētā informācija. Tas norāda uz to, ka protokola – lēmuma pirmajā eksemplārā bija norādīta minētā informācija.

/adrese/ pagalmā var iebraukt transportlīdzekļi, kuri apkalpo veikalu JYSK. No lietas materiāliem var secināt, ka pieteicējs nav veicis nekādas darbības saistībā ar veikala JYSK apkalpošanu.

Atbildētājs norāda, ka, iebraucot */adrese/* pagalmā, nav uzstādīta ceļa zīme Nr.842 „Izņemot ar atļaujām Nr. ...", bet ir uzstādīta ceļa zīme Nr.842 „Izņemot apkalpes transportu". Iebraucot minētā teritorijā ar izsniegtu atļauju, tiek pārkāpti CSN.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja iesniegto pieteikumu, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

[5] Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu atzina, norādot, ka protokols – lēmums sastādīts par to, ka pieteicējs no teritorijas izbraucis, bet izbraucot aizlieguma zīme nav uzstādīta.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējusi lietas materiālus kopsakarā ar procesa dalībnieku sniegtajiem paskaidrojumiem un lietā esošajiem pierādījumiem, secina, ka pieteikums ir noraidāms turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[7] Ar Lēmumu pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības par CSN 4.punktā un 282.1.apakšpunktā noteikto prasību neievērošanu. Administratīvais sods Ls 40 apmērā piemērots saskaņā ar LAPK 149.^{28}panta otro daļu.

CSN 4.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

CSN 282.punkts noteic, ka aizlieguma zīmes nosaka vai atceļ noteiktus ceļu satiksmes ierobežojumus. Savukārt saskaņā ar minēto noteikumu 282.1.apakšpunktu

viena no aizlieguma zīmēm ir 301.zīme „Iebraukt aizliegts". Aizliegts iebraukt jebkādiem transportlīdzekļiem.

Saskaņā ar LAPK 149.[28]panta otro daļu par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 301., 319. vai 321.ceļa zīmi, uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam piecu latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam – četrdesmit latu apmērā.

[8] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Saskaņā ar šā panta otro daļu šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Saskaņā ar LAPK 243.pantu par pierādījumiem šajā lietā var kalpot:

[8.1] Protokols – lēmums, ar kuru konstatēts, ka 2010.gada 14.novembrī plkst.15.22 pieteicējs vadīja transportlīdzekli Volvo V40, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, */adrese/* nama pagalmā virzienā no autostāvvietas uz */iela/*, neievērojot ceļa zīmes Nr.301 „Iebraukt aizliegts" un ceļa zīmes Nr.842 „Izņemot apkalpes transportu" prasības. Izbrauca uz */iela/*.

Pieteicējs protokolā – lēmumā pašrocīgi ierakstījis: „Protokolam nepiekrītu. Pārkāpums nav fiksēts ar videoierakstu, iebraukšana teritorijā bija saistīta ar veikala JYSK noliktavas apmeklēšanu" *(lietas 31.lapa).*

[8.2] Biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora *V.K.* 2010.gada 30.novembra rakstveida paskaidrojums. Paskaidrojumā norādīts, ka 2010.gada 14.novembrī *V.K.* atradās patruļā un veica transportlīdzekļu uzraudzību un kontroli */adrese/*, izveidotajā stāvlaukumā kopā ar jaunāko inspektoru *R.B.* (ar dienesta transportlīdzekli Hyundai Sonata). Dienesta transportlīdzeklī esošā videoiekārta nebija ieslēgta, jo video nav iespējams ierakstīt, ja neviens neatrodas transportlīdzeklī. Jaunākais inspektors ap plkst.15.20 ievēroja, ka */adrese/* pagalmā, virzienā no stāvlaukuma, kas paredzēts veikala JYSK apmeklētājiem, uz */iela/* izbrauc transportlīdzeklis Volvo V40, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, neievērojot ceļa zīmes Nr.301 „Iebraukt aizliegts" un ceļa zīmes Nr.842 „Tikai apkalpes transportam" prasības, šķērsojot teritoriju, kas ir paredzēta tikai apkalpes transportam. Pārkāpums tika izdarīts diennakts gaišajā laikā. Teritorija pie nama */adrese/* bija labi pārredzama, jo to ieskauj drāšu pinuma žogs. Jaunākais inspektors apstādināja transportlīdzekli, piegāja pie vadītāja, stādījās priekšā, paziņoja apstādināšanas iemeslu, palūdza uzrādīt transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību un vadītāja apliecību. Tika konstatēts, ka transportlīdzekli Volvo V40, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, vada pieteicējs. Automašīnas vadītājs lūdza uzrādīt videoierakstu ar pārkāpumu. Norādīja, ka videoieraksts nav uzņemts un pārkāpums obligāti nav jāfiksē videoierakstā. Vadītājs atbildēja, ka policija neko nevar pierādīt. Vadītājs norādīja, ka bija iebraucis, lai iekrautu preci un sarunātu, kad atkal atbraukt uz noliktavu. No vadītāja tika saņemtas arī citas replikas. Jaunākais inspektors pēc tam devās uz dienesta transportlīdzekli, kur sastādīja protokolu – lēmumu. Tika veikta apturētā transportlīdzekļa bagāžas nodalījuma un salona fotografēšana, lai pierādītu, ka nav notikusi preču iekraušana. Pēc tam vadītājs tika iepazīstināts ar protokola – lēmuma saturu, vadītājs tajā sniedza īsu paskaidrojumu. Pēc tam vadītājam tika atdota protokola

– lēmuma kopija. Jaunākais inspektors neievēroja, ka uz kopijas nav nokopējušies dati par sastādītāju un tā ieņemamo amatu. Vadītājs tika iepazīstināts ar protokola – lēmuma oriģinālu, uz kura bija norādīti minētie dati. Pieteicējs nekādas pavadzīmes vai piegādes čekus neuzrādīja *(lietas 32.lapa).*

[8.3] Fotoattēli, kuros redzams ceļa zīmju izvietojums */adrese/*, iebraucot un izbraucot no veikala JYSK teritorijas pagalma *(lietas 39.lapa).*

[8.4] Pieteicēja iesniegums par protokola – lēmuma apstrīdēšanu un atzīšanu par spēkā neesošu *(lietas 35.-36.lapa).*

[9] Pieteicējs uzskata, ka atbildētājs ir pārkāpis pieteicēja procesuālās tiesības septiņu dienu laikā saņemt atbildi par to, vai sākotnējais administratīvais akts ir spēkā neesošs vai apstrīdams.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 74.panta otro daļu, adresāts nekavējoties paziņo iestādei savas šaubas par administratīvā akta spēkā esamību. Ja iestāde uzskata, ka adresāta šaubas nav pamatotas (un administratīvais akts ir apstrīdams), to paziņo adresātam septiņu dienu laikā, attiecīgi pagarinot likumā noteikto apstrīdēšanas termiņu.

Izskatot pieteicēja iesniegumu, kurš Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldē saņemts 2010.gada 24.novembrī, tiesa secina, ka iesniegumu pieteicējs nosaucis „Par administratīvā pārkāpuma protokola un lēmuma administratīvajā lietā PD 304842 apstrīdēšanu un atzīšanu par spēkā neesošu". Līdz ar to nav viennozīmīgi secināms, ka iesniegums vērtējams vienīgi kā paziņojums par protokola – lēmuma spēkā neesamību. Lai arī pašā apstrīdēšanas iesniegumā attiecīgais pants un apsvērumi ir ietverti, tiesa uzskata, ka pieteicēja mērķis ir bijis arī apstrīdēt protokolu – lēmumu, ja atbildētājs uzskatīs, ka pieteicēja šaubas nav pamatotas.

APL 74.panta otrās daļas mērķis ir atļaut personai iesniegt apstrīdēšanas iesniegumu ilgākā laika posmā, ja persona sākotnēji uzskatījusi, ka sākotnējais lēmums nav spēkā, bet iestāde tam nepiekrīt. Ņemot vērā, ka no pieteicēja iesnieguma atbildētājam, varēja secināt, ka pieteicējs gan apstrīd protokolu – lēmumu, gan paziņo atbildētājam savas šaubas par protokola – lēmuma spēkā esamību, atbildētājam nebija pamata pagarināt apstrīdēšanas termiņu.

Gadījumos, kad adresātam ir šaubas par administratīvā akta spēkā esamību, APL 74.pantā paredzētas adresāta tiesības paziņot savas šaubas iestādei, kas administratīvo aktu ir izdevusi. Ja šaubas izrādās nepamatotas, iestādei ir pienākums termiņu, kas noteikts administratīvā akta apstrīdēšanai, pagarināt par to laiku, kādā iestāde izskatīja personas iesniegumu. Tas ir līdzeklis, lai persona ātri varētu pārliecināties par pieņemtā lēmuma spēkā esamību un noskaidrotu iestādes viedokli attiecībā par to, vienlaicīgi nesamazinot pārsūdzībai atvēlēto termiņu.

Konkrētajā gadījumā tiesa uzskata, ka, izskatot iesniegumu kā sūdzību par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto protokolu – lēmumu, atbildētājs faktiski nav uzskatījis par pamatotiem pieteicēja iebildumus par administratīvā akta spēkā neesamību, bet uzskatījis to par apstrīdamu administratīvo aktu.

Atbildētāja rīcība, nesniedzot iepriekš pieteicējam atbildi APL 74.panta kārtībā, bet izskatot iesniegumu uzreiz kā sūdzību par protokolu – lēmumu, noteiktos apstākļos varētu ietekmēt Lēmuma tiesiskumu. Šādi apstākļi būtu konstatējami, ja pieteicējs vēlētos pārliecināties tikai par protokola – lēmuma spēkā esamību un nebūtu sniedzis argumentus arī protokola – lēmuma apstrīdēšanai.

Tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā atbildes nesniegšana APL 74.pantā norādītajā 7 dienu termiņā nav ietekmējusi Lēmuma tiesiskumu. Lēmums pēc apstrīdēšanas iesnieguma saņemšanas pieņemts, nepārkāpjot normatīvajos aktos noteiktos termiņus.

[10] Pieteicējs norāda, ka protokols – lēmums ir uzskatāms par spēkā neesošu, jo tajā nav norādīta iestādes struktūrvienība, amatpersona, kas to ir sastādījusi, un iestādes adrese.

Kā redzams gan no Lēmumā minētā, gan lietā esošā protokola – lēmuma otrā eksemplāra, šāda nepilnība protokola – lēmuma eksemplārā, kas atdots pieteicējam, radusies dēļ tā, ka nav nokopējies ar spiedogu izdarītā atzīme uz pirmā protokola. Tiesas ieskatā, konkrētajā gadījumā nav pamatoti uzskatīt, ka pieteicējam nav bijis objektīvi saprotams, kas protokolu – lēmumu ir izdevis. Pieteicējs protokola – sastādīšanas vietā ir parakstījies par to, ka viņam tiesības un pienākumi ir izskaidroti, kas atļauj pieņemt, ka pieteicējs ir sapratis, kam un kad protokolu – lēmumu var apstrīdēt un kas to ir izdevis.

Konkrētajā gadījumā protokola – lēmuma eksemplārā, kas nodots pieteicējam, esošā nepilnība nav uzskatāma par tādu, dēļ kā protokols - lēmums būtu jāatzīst par spēkā neesošu saskaņā ar APL 74.panta pirmās daļas 1.punktu.

[11] Tiesa nepievienojas atbildētāja pārstāves paustajam uzskatam tiesas sēdē, ka protokols – lēmums ir nepareizi noformēts, jo tas sastādīts, pieteicējam no teritorijas izbraucot.

Atbilstoši LAPK 149.^{28}panta otrajai daļai personu sauc pie administratīvās atbildības par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 301.ceļa zīmi. No lietas materiāliem ir konstatēts, ka pieteicējs, iebraucot teritorijā, pirms kuras 301.ceļa zīme bija uzstādīta, ir pārkāpis minētās ceļa zīmes prasības. Konkrētajā gadījumā nav nozīmes, ka pārkāpums nav fiksēts, teritorijā iebraucot, bet gan izbraucot, jo protokolā – lēmumā pieteicējs paskaidrojis, ka iebraukšana teritorijā bija saistīta ar veikala JYSK noliktavas apmeklēšanu, no kā secināms, ka pieteicējs apstiprina, ka konkrētajā teritorijā, kas norādīta protokolā – lēmumā, pieteicējs ir bijis iebraucis. Ja pieteicējs no teritorijas, pirms iebraukšanas kurā ir uzstādīta ceļa zīme Nr.301 „Iebraukt aizliegts" kopā ar papildzīmi Nr.842 „Izņemot apkalpes transportam", izbrauc, secināms, ka pirms tam viņš šajā teritorijā arī iebrauca.

[12] Lietas materiālos atrodas pieteicēja iesniegtas kvīts kopija *(lietas 23.lapa)*, kurā norādīts ar roku ierakstīts teksts „Atļauts iebraukt JYSK teritorijā!".

Tiesa secina, ka ar roku ierakstītais teksts ierakstīts ailēs, kas domātas preču daudzuma un apraksta norādīšanai. Konkrētā kvīts nav paredzēta tajā ar roku ierakstītās informācijas norādīšanai. Kvīti parakstījis pārdevējs bez paraksta atšifrējuma.

Pārdevēja parakstīta kvīts, kurā norādīta informācija, kas pēc būtības šādā dokumentā nav jāietver, nevar būt par pamatu, lai uzskatītu, ka uz pieteicēju attiekusies papildzīme Nr.842 „Izņemot apkalpes transportam". Lietā nav pierādījumu, ka pieteicējs veikala JYSK teritorijā iebraucis ar apkalpes transportu.

[13] Pieteicējs tiesai iesniegtajos papildus paskaidrojumos, kas tiesā saņemti 2011.gada 2.novembrī *(lietas 43.-47.lapa)*, norāda, ka nav pamatoti policijas darbinieka sniegtajam lietas apstākļu izklāstam piešķirt lielāku ticamību, salīdzinot ar pieteicēja paskaidrojumiem.

Tiesu praksē, izskatot administratīvā pārkāpuma lietas, ir atzīts, ka policijas darbinieka ziņojums ir atzīstams par rakstveida pierādījumu un izmantojams lietas izspriešanā. Policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Tas nenozīmē, ka policijas darbinieku ziņojumi ir absolūti ticami, bet, lai konstatētu, ka policijas darbinieku sniegtā informācija nav patiesa, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi par pretējo. Tiesa neatrod lietā nevienu ticamu un pārliecinošu pierādījumu tam, ka policijas darbinieks būtu ieinteresēts sastādīt pieteicējam protokolu-lēmumu bez pamatota iemesla. Turklāt, kā jau tika konstatēts sprieduma [11] punktā, pieteicējs

protokola – lēmuma sastādīšanas vietā netieši apstiprinājis, ka veikala JYSK teritorijā ir bijis iebraucis.

[14] Attiecībā par pieteicēja minēto, ka nav videoieraksta par izdarīto pārkāpumu, tiesa norāda, ka neviens normatīvais akts neparedz, ka šāda veida pārkāpumi noteikti būtu jāfiksē ar videoierakstu. Videoieraksts nav galvenais pierādījums un tā neesamība konkrētajā lietā nav pamats tam, lai ar pārējiem pierādījumiem lietā nekonstatētu pieteicēja vainu administratīvajā pārkāpumā.

[15] Tā kā protokolā – lēmumā fiksēts, ka pieteicējs izbrauca no teritorijas, kurā pieteicējs pirms tam bija iebraucis, lai apmeklētu veikala JYSK noliktavas, ko apstiprina arī pats pieteicējs, atzīstams par pierādītu, ka pieteicējs bija iebraucis teritorijā, neievērojot ceļa zīmi Nr.301 „Iebraukt aizliegts" un papildzīmi Nr.842 „Izņemot apkalpes transportam" prasības.

Tiesa atzīst, ka lietā ir pietiekami pierādījumi, lai varētu secināt, ka pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru saukts pie administratīvās atbildības. Tāpat tiesa secina, ka nav neviena objektīva pierādījuma, kas liecinātu par pretējo un radītu pamatotas šaubas par pieteicēja vainu. Pieteicējs sodīts atbilstoši LAPK 149.^{28}panta otrajā daļā noteiktajai sankcijai, līdz ar to nav konstatējams piemērotā soda apmēra prettiesiskums. Atzīstams, ka Lēmums ir tiesisks, bet pieteicēja pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[16] Ņemot vērā ekonomijas principu, tiesa ir iepazinusies un uzklausījusi visus pieteicēja argumentus, taču spriedumā izvērtējusi tikai tos, kuriem ir nozīme lietas izlemšanā pēc būtības. Pārējos pieteicēja argumentus tiesa detalizēti nevērtēs.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2010.gada 22.decembra lēmumu Nr.20/19-1 F-3857, bet *J.F.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2012.gada 2.martā.

Tiesnese (personiskais paraksts) K.Brokane

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese K.Brokane
Liepājā 2012.gada 2.martā